

COMENTARIS FETS PELS ALUMNES DE LA CONFERÈNCIA DE MARIA URMENETA, MESTRA DE L'ESCOLA PER A INFANTS, HOSPITAL SANT PAU

- Som tots iguals i ens tenim que ajudar uns als altres. No som diferents per malalties.
- Hace falta tener empatía.
- Nuestra situación no la tienen todos los niños de nuestra edad.
- Su situación es muy dura, pero hace falta ayudarlos.
- Me ha marcado que a veces no haya suficiente sangre para los que la necesitan.
- M'ha impactat el fet de que els nens a l'hospital tinguin exàmens.
- Me ha marcado la vida de los enfermos y el hecho que hagan las mismas materias, temas y exámenes que en el cole.
- Conscienciar-nos sobre les petites coses que podem fer per ajudar i sobre la sort que tenim i sovint no valorem.
- El més important per mi ha sigut lo de sensibilitzar a la gent.
- De esta charla destaco el hecho de que antes de la enfermedad, los niños tenían una vida normal como la nuestra.
- Lo más destacado es la fuerza de voluntad que tienen los niños ingresados.
- Hem de ser solidaris perquè en qualsevol moment ens pot passar a nosaltres i agrairíem que algú estigui al nostre cantó.
- No es justo que Maria entre mal en la habitación de un niño con esa situación, así que procura sentirse bien y tener cuidado.
- Me quedo con los obstáculos y adversidades que sufren los pacientes y pese a eso siguen hacia delante.
- Sensibilizar, cambiar mentalidad, solidaridad, contribuir.
- Día a día complicado → horrible.
- Sensibilizar / cambiar mentalidad → solidaridad.
- Casos durs / desconocidos: pensamos que no pasan, pero sí que pasan.
- M'ha impressionat molt la història de la noia i penso ajudar de voluntària a partir d'ara.
- Para mi, lo más importante de lo que ha explicado es la parte donde explica como viven estos niños enfermos en el hospital, y la diferencia abismal que hay entre ellos y nosotros, la manera en la que viven, siguiendo estudiando y demás.
- El que destaco d'aquesta charla és el fet de que els nens, hagin de dependre en molts casos d'altres persones donants, ja que sense ells no podrien continuar en vida. Això és algo que m'ha impactat i desitjaria que la manca de donant no fos mai un problema.
- El fet de que alguns nens morin perquè hagi gent que no està conscienciada o no es molestin en donar sang. Gràcies per la seva feina.
- A pesar de su situación mantienen el sentido del humor.
- La valentía de estos niños.
- La falta de ayuda a veces.

- Las diferentes maneras de las que se puede ayudar.
- El trabajo duro de todos.
- El que més m'ha impactat ha sigut el fet de que malgrat de pel que estan passant segueixin sent feliços, o al menys lo més important, ho intenten.
- Nosotros podemos ayudar con campañas de promoción de donación de sangre y con eso podemos cambiar la sociedad.
- Hay muchos niños que hoy que (*ilegible*) y no podemos ayudar.
- Hay muchos niños que necesitan nuestra ayuda y habría que ayudarles. ¡Muchos ánimos, vosotros podéis!
- Jo m'he quedat amb tot el que tenen que passar els malalts.
- No era consciente de la importancia de donar sangre, médula,...
- Me ha impactado el hecho de que donar es muy importante y que mucha gente no lo ha valorado.
- Optimisme dels nens. La realitat tan diferent en la que viuen. Força i capacitat d'ajudar que té vostè. Ignorància de la gent d'avui en dia cap aquests temes. GRÀCIES!
- Una malaltia pot canviar-nos la vida d'un dia per l'altre. La vida és molt valiosa. Fan vida diferent.
- El que més m'ha destacat és el e-mail del nen que la seva mascota parla amb ella.
- Per mi lo més important o lo més destacat és com els nens poden continuar tenint esperança encara que no hi hagi motiu per tenir-ne.
- La història de la noia. No m'ha agradat que la història no estigués completa.
- El que canvia la malaltia d'un dia per l'altre. Que mai saps que pot passar. M'agrada el seu treball.
- Para mí las cosas más importantes son: la cercanía que ha tenido María con nosotros. Y la esperanza que tienen los niños a pesar de su enfermedad.
- La història de la noia de Perú i els Nadals del nen amb la seva mascota.
- Sensibilizar a la gente. Tener en cuenta que no todos tenemos la misma suerte.
- No som conscients de la vida dels malalts, i ens adonem que ho afronten positivament.
- El dia de Nadal del nen és el que més m'ha quedat.
- Que ningú es mereix estar malalt.
- La història dels alumnes.
- Fer-nos veure lo dur de la situació del nens. Ficar-nos en la seva pell.
- Un ejemplo de motivación. Con felicidad se llega a todas partes.
- Fer-nos veure la realitat. Enfatitzar-nos amb els nens malalts.
- El problema del sistema→ todo el mundo tiene derecho a tener cura. La vida vale mucho más que el dinero.
- Les històries dels alumnes.
- La força que tenen tots aquests nens. Ajudar ja que nosaltres ho podem fer.
- Les històries són molt impactants. Fan que la gent vulgui ajudar. Ets conscient de nens que ho passen malament.

- Els bancs de sang i la seva importància.
- La manera de com poder ajudar i intentar fer-ho.
- He après que hi ha nens malalts que poden ser ajudats per nosaltres.
- Hi ha molta gent que està en una habitació i que demana amb la mirada que vagin a parlar amb ells. Lo fàcil que pot ser que et canvii la vida en un segon amb una infermetat. Lo difícil que ha de ser no saber si el nen que has vist divendres potser el diumenge no estarà viu. Moltes gràcies per venir.
- La valentía que tienen estos niños.
- Me ha tocado la historia, bonita historia.
- Lo que más me ha llegado y emocionado de esta charla es el hecho de que los amigos son un pilar en estos procesos y que muchos de ellos deciden marchar en vez de ayudar.
- M'ha agradat el fet de conèixer casos concrets i de saber quina és la rutina d'aquests nens.
- Cambiar la mentalidad. Saber que no todo es fácil en la vida, hay gente, en este caso niños que deben luchar. Y que a veces no nos damos cuenta de lo que tenemos.
- Hem après que hi ha molts nens a Catalunya que sofreixen injustament per culpa de malalties. Porten unes vides molt dures i nosaltres hem de col·laborar per ajudar-los.
- La fuerza que tienen los niños.
- Per mi aquests nens són víctimes d'injustícia. Però tenen que ser forts. És en aquells moments que veus qui són els teus amics de veritat.
- M'ha impactat la història del nen i la mascota, el seu bon humor. També el fet de com et pot canviar la vida d'un dia a l'altre. Lo forts que són els nens i nenes.
- Lo que m'ha destacat és la història de la nena, en l'hospital.
- Són històries que m'han impactat molt i crec que és necessari sensibilitzar a la gent perquè es puguin fer a la idea del patiment que suporten aquests nens cada dia.
- Las historias de los pacientes que nos sensibilizan a todos.
- Que malgrat que hi ha molts nens malalts, encara mantenen la il·lusió i són feliços.
- ¡El no poder estar en el cole con todos sus amigos! y no poder llevar la vida que les gustaría.
- Para mí, lo más importante que ha dicho Maria es la manera de dar clase a los niños. MUCHAS GRACIAS.
- Esta ha sido muy impactadora y lo más importante es que tenemos que ayudar.
- Que hay niños que están enfermos y no se lo merecen.
- Hem de mentalitzar-nos, sensibilitzar la gent del nostre voltant per a que es facin donants, sobre tot de sang (molt necessària).
- El més important que ha dit la Maria és el problema amb la quimioteràpia, i el temps que necessiten per trobar un donant.
- El positivismo que tienen los niños a pesar de todo (al contar sus historias). El coraje que tienen los niños a pesar tantas aventuras. Los viajes que tiene que hacer para viajar.

- El banco de sangre en el que a veces no hay la suficiente como para ayudar a todos. Hay que concienciarnos en tener que apoyar a la gente para que haya sangre de todos los tipos.
- Para mí lo más importante: es que Maria es una gran persona por ayudar a estos niños. De mayor me gustaría ser como Maria.
- No somos conscientes de la situación. Hay que donar más sangre. Tenemos que actuar.
- M'ha encantat la força que tenen els nens i nenes ingressats. Gràcies!
- Aquesta "charla" ha sigut molt inspiradora per col·laborar.
- Lo más importante que has dicho es que los niños no dejen su educación.
- Lo diferente que es su día a día en comparación al mío y su valentía.
- Jo destacaria que nens i nenes tan joves siguin conscients de la realitat que desafortunadament viuen i que siguin tan valents de plantar cara a la seva situació. Són uns veritables herois!
- Esta charla ha sido muy inspiradora para poder / intentar ayudar.
- Lo que más me ha destacado ha sido la historia del transplante de médula.
- Para mí lo más importante ha sido: No todos los niños tienen la misma suerte que yo. Muchos pasan días o semanas en el hospital, no pueden ir al cole. Y hay que tener en cuenta todo eso.
- Para mi lo más importante es que tiene que ser difícil imaginar una vida como la de esos niños.
- La valentía y la fuerza de los niños para superar la enfermedad. Que puedan tener una educación.
- La cosa que més m'ha sorprès ha sigut que fins ara hi haguessin hospitals espanyols que no complissin algunes normes com la que un familiar pugui estar 24 hores amb el pacient.
- Que hay niños que sufren y no han elegido nada por pasarlo mal. Hay que ser más empático. Aportar en lo que nos sea posible.
- És difícil d'imaginar les situacions que viuen dia a dia gent com nosaltres. Les històries han sigut bastant impactants per mi. Penso que s'ha de col·laborar, canviar la mentalitat de la gent per salvar a més persones. Personalment m'encantaria col·laborar amb algun hospital o ajudar a gent en aquestes situacions.

3 de febrer de 2017